

עב:

**עין משפט
גד מצוה**

קל"ב א מ"י פ"ג מהל'
מלה וזה הל' ת
מאן עשין ע"ש טושיע ח"ת
ס"ר ל"ט ט"ו ו' וס"ר ק'
ט"ו א ב'
קל"ב ג מ"י פ"ג מהל'
א סנה לאון קצ'
טושיע י"ד ס"ר קע"ה ט"ו
ב'
קל"ב ג מ"י פ"ג מהל'
טושיע ט"ו פ"ג ד'
קל"ב ד מ"י פ"ג מהל'
קל"ה ה מ"י פ"ג מהל'
ה וסנה ט"ו טושיע
ט"ו פ"ג מהל'
קל"ו ו מ"י פ"ג מהל'
טושיע ט"ו פ"ג מהל'
קל"ז ז מ"י פ"ג מהל'
ט"ו פ"ג מהל'
קל"ח ח מ"י פ"ג מהל'
טושיע ט"ו פ"ג מהל'
ט"ו פ"ג מהל'
קל"ט ט מ"י פ"ג מהל'
ט"ו פ"ג מהל'
מאן עשין ע"ש טושיע י"ד ס"ר
קצ"ה ט"ו פ"ג מהל'

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

מסורת הש"ס

א) לעיל י. וי"ד. ב) לעיל
ד' כ"ב קנ"י. ג) לעיל יב"ז
ד) לעיל ט"ו. ה) לעיל ט"ו.
ו) לעיל כ"א. ז) לעיל ט"ו.
ח) לעיל ט"ו. ט) לעיל ט"ו.
י) לעיל ט"ו.

הגהות הב"ח

א) בפשטה ר' יוסי אומר
לעולם אין מוסקין:

הגהות הגר"א

א) רש"י ד"ה תנה ל'
יחולקנה ודעתי כ"י. נ"ב
דל"כ שאין לו הנהל מותר
ככל ענין זכ"ר ח"ס' עב
א' גדיה המחרים כ"י
והמחרים היו משתכרים
ס' ועפ"י קע"ו פ"א
הגיה: [ב] הו"ב ד"ה
אין. מ"י כ"י. נ"ב אכל
המכ"י' מנכ' שגאונים
מחזיקין ככל ענין א"ס י"א
השטר וכ"ד ד"ר' ודמ"ס:

מוסף רש"י

מורה בשטר שכתבו.
ל"ה שהיה כשטר שמתנו
ועל פיו מתחייב העדים. אין
צריך לקיימו. און הנהל
ל"ר' לקיימו עתים
החייבים לו. שאין הלוה
עוד נחמין לומר פרעתי.
ולא אמרין כה"ל הפ"ה
שאמר הוא הפה שמתי.
דמקוין שאמר כפר היה סתם
היחוס השטר. ובי אחר
פרעתי לא הימין שתי
כ"ד הנהל הוא וכוונתו
י"ו. דמין עתה שמתנו
וליה טו ה"ר הוא סתמי
קיימתי מתחייב ונכ"ה לו
זמן שמוציא. ונכ"ה שח'
והרי הוא יוצא מחמת
י"ד. שכת' דין מוליקין
אחיה מתי (ל"ט י"ד) דלא
אלו יקרייה גולגל. של
יחייבתי לוקח זה שכוונתו
נכ"ה מתי וקולטא נגלן. לכן
מחר להעמיד מתכ"ו העבד
אין מוסקין על
הפירות. לכן לו משנת
כטר חטין ונחמין לו חטין
ל' נכ"ה זמן נדון וסילתי י"ס
שמתין חטין עכשיו נכ"ה
במחילת הקל"ה. אין זה
שער. עד שיצא השטר.
עד שאלה שער מפורסם
וקטע כסוף העיר נכ"ה
וע"י ט"ו. א"ף על פי
שאין לזה. המוכר. יש
לזה. לאלה אחר ויטל
לקיטו עכשיו כדמ"ס שקבל
וע"י וכו"י ל"ט י"ד. ה"ו
הדעות מארבע וישנות
משלש. דמ"ס ה"ו חטין
הדעות נכ"ה חטין וכוונתו
כ"ו. שהדעות ע"י חטין יכ"ה
כל דכ"ו וכו"י.

מורה בשטר שכתבו אינו צריך לקיימו
וגובה מנכסים משועבדים אמר ליה רבא
מי דמי התם ניתן להכתב הכא אלא ניתן
להכתב יתיב מרימר וקאמר להא שמעתא
אמר ליה רבינא למרימר אלא הא דאמר ר'
יוחנן גזירה שמוא יגבה מוזמן ראשון נימא
לא ניתן ליכתב א"ל הכי השתא התם נהי
דלא ניתן ליכתב מוזמן ראשון אבל ניתן ליכתב
מוזמן שני הכא לא ניתן ליכתב כלל אלא הא
דתניא י"לשבח קרקעות כיצד הרי שגול שדה
מחבירו ומכרה לאחר והשביחה והרי היא
יוצאה מתחת ידו כשהוא גובה גובה את הקרן מנכסים משועבדים ושכח
גובה מנכסים בני חורין נימא לא ניתן ליכתב הכי השתא התם אי למ"ד
נימא ליה דלא ניקרייה גולגל אי למ"ד נחיא ליה דליקום בהימונותיה
מפי"ס ליה למריה ומוקים ליה לשמריה הכא לאברוחי מיניה קמכוין
שטרא מקיים ליה: **מתני'** ז"ב אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער
הייצא השער פוסקין ואע"פ שאין לזה יש לזה יהיה הוא תחילה לקוררים
פוסק עמו על הגדיש ועל העביש של ענבים ועל המעטן של זיתים ועל
הביצים של יוצר ועל הסיד מששקעו בכבשן ופוסק עמו על הובל כל
ימות השנה רבי יוסי אומר ב' אין פוסקין על הובל אלא אם כן היתה לו
זבל באשפה וחכמים מתירים ופוסק עמו בשער הגבוה רבי יהודה
ואמר אע"פ שלא פסק עמו בשער הגבוה ייכול לומר תן לי כזה או תן
לי את מעותי **גמ'** אמר ר' אסי אמר ר' יוחנן אין פוסקין על שער
שבשוק אמר ליה ר' יוצא לר' אסי אמר ר' יוחנן אפי' כדורמוס הזה אמר
ליה י"א אמר ר' יוחנן אלא בשוק של עיירות דלא קביעי תרעיהו ולמאן
דסליק ארעתין מעיקרא דאמר ר' יוחנן אפי' כדורמוס הזה אלא מתני'
דקתני אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער יצא השער פוסקין היכי
משכחת לה מתניתין בחיטי דאכלבי וארבי דמשוך תרעיה טפי ת"ר
אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער יצא השער פוסקין אע"פ שאין לזה
יש לזה יהיו חדשות מארבע וישנות משלש אין פוסקין עד שיצא השער
לחדש ולישן יהיו לקוחות מארבע וכלל אדם משלש אין פוסקין עד שיצא
השער ללוקח ולמוכר אמר רב נחמן פוסקין ללקוחות כשער הלקוחות א"ל
רבא לרב נחמן מ"י לוקח דאי לית ליה זיוף מלקוח חבריה בעל הבית
נמי זיוף מלקוח א"ל בעל הבית זילא ביה מילתא למיזף מלקוח איבעית
אימא מאן דיהב זוזי לבעל הבית אפירי שפירי יהיב אמר רב ששת אמר
רב הונא אין לזין על שער שבשוק אמר ליה רב יוסף בר חמא לרב
ששת ואמרי לה רב יוסי בר אבא לרב ששת ומי א"ר הונא הכי והא בעי מינא'
מרב הונא הני בני כי רב דזיפי בתשרי ופרעי בטבת שרי או אמר אמר
להו הא חיטי בחיני והא חיטי בשילי אי בעי זבני ופרעי ליה מעיקרא סבר
רב הונא אין לזין כיון דשמעה להא דא"ר שמואל בר חייא א"ר אלעזר
לזין אמר איהו נמי לזין חנו רבנן המולד חבי"ה ממקום למקום מצאו
חבירו ואמר לו תנה לי ואני אעלה לך כדרך שבעלך לך באותו מקום
ברשות

לי כשער הזול. שער הגבוה היינו כול שנותנין פירות הרבה דמ"ס מועטים: יכול הוא לומר לו. כשיראה שער הזול: תן לי כזה או תן לי מעוסי. שהרי לא משך ויכול לחזור בו ואפילו מי שפרע ליכא הואיל ולא נתן מעותיו ע"מ לקבל עכשיו אלא לאחר זמן וכוונתן כן נשתנה השער. סתם דעמיה דאיניש אחרעא וזלא פסקין: **גמ'** כדורמוס. איטלי רב וגדול: כאלכני וארבי. משיתחילו בעלי בתים ואוצרי פירות לפתוח אוכלותיהם ופסיות כחות כנהר המציאות תבואה למכור: דמשוך פרעיהו. לזמן מרובה: ה"ג כדוספתא היו חדשים מארבע וישנות משלש: אין פוסקין על חדשים מארבע עד שילא שער לחדש ולזין. דהא דמדעים מארבע משום דלא יכשו עדיין כל הוצרך והפוסק על החדשות לא יקבל הימנו עכשיו אלא לאחר זמן כשתייבשו כל זרעם לפיכך אין פוסק עליהן לקבל עליהן ארבע שאין כסלע עד שילא השער בארבע לחדש ולזין: היו של לקוחות מארבע. סתם מנאוח לקוחות אין יפין שלוקטין כדמ"ס שדות ומערבין סיבלי שיפין עם סיבלי חטין: אין פוסקין עם כעל הבית מארבע. עד שילא השער של ד' ללוקח ולמוכר: זיוף מלקוח. תבואה מעורבת: אין לזין על שער שבשוק. אני שמעתי אין לזין מעות כדרך הלוואה ע"מ שאם לא חשלם לך מעות עד זמן פלוני אתן לך פירות כשער של עכשיו דאע"ג דדרך מקח וממכר שרי לך הלוואה אסור. ובהלכות גדולות מפרש אין לזין סאה כסאה על סמך שער שבשוק דנימא הואיל וחיטי כחיטי כשילי הוא ליה כעד שיצא בני או עד שאמלא מפתח וקמן דף ע"ה). דיוסי כשערי. מעות: ופרעי פירות כעכ"ב. כשער של תשרי. ולזוןן האחר לזין חטין ופרעין חטין: ממקום למקום. ממקום הזול למקום היוקר: סנה לי. ואי ואלוהינה ואעשה לרכי כמעות עד זמן פלוני: ברשות

